

HRICKO

DJEČJI PODLISTAK »HRVATSKE RIJEČI« - BROJ 106 - RUJAN 2013.

ISSN 1821-3758

Veeeeeliki pozdrav starim i novim «Hrckovcima»!

Jedno lijepo razdoblje je iza nas - sunčani i dugi dani, ljetne čarolije, druženja i odmor od školskih obveza. Ali, jedno prelijepo razdoblje je pred nama - druženje sa školskim prijateljima, brojni zabavni i tradicionalni događaji, stjecanje novog znanja i, naravno, druženje s «Hrckom». Kako mi je priznao, toliko ste mu nedostajali tijekom ljetnog odmora, da je morao iskoristiti jednu prigodu gdje vas je bilo puno na okupu i uživati u vašim nasmijanim licima i dobrom raspoloženju.

Kao i prethodnih godina, i ove nam se jeseni pridružuju naši prvašići, budući čitatelji, s kojima vas upoznajemo u ovom broju. Iza nas su Etno kamp Hrvatske čitaonice, Smotra dječjih pjevača i zborova, te sveta misa za početak nove školske i vjeronaučne godine, pa vam nudimo brojne fotografije koje će vam dočarati kako je bilo na ovim događajima. Sve u svemu, puno zanimljivih tekstova, na vama je samo da se udobno smjestite i uživajte u vašem podlisku.

I. P. S.

Iz sadržaja izdvajamo:

Održan VI. etno kamp Hrvatske čitaonice.....	4-5-6
Još jedna generacija prvašića!!!.....	8
Pravila dobrih odnosa, poštovanja i zajedništva.....	9
Upoznajte »Anđelčice«.....	16-17
Šling srca mog.....	18

Izdavač: NIU »Hrvatska riječ«

Urednica izdanja: Ivana Petrekanić-Sič

Suradnici: Bernadica Ivanković, Katarina Čeliković, Ana Čavrgov, Marina Piuković, Vesna Huska, Zoltan Sič, Ivan Andrašić i Vladan Čutura

Lektorica: Katarina Vasiljčuk

Korektor: Mirko Kopunović

Tehnički prijelom: Thomas Šujić i Jelena Ademi

Fotografije i obrada slika: Nada Sudarević

E-mail: hrhrcko@gmail.com

Hrcko izlazi uz redovitu potporu Pokrajinskog tajništva za informiranje, kao i uz povremenu potporu Pokrajinskog tajništva za obrazovanje i kulturu i Ministarstva kulture Republike Srbije

Održana dječja smotra i sveta misa

U Velikoj vijećnici Gradske kuće u petak, 13. rujna, održana je IX. smotra dječjih pjevača i zborova. O da, bilo je prekrasno. Uživali smo u izvođenju 18 solista koje je pratio Dječji festivalski tamburaški orkestar pod ravnanjem profesorice Mire Temunović. Već tradicionalno, dobrodošlicu su nam poželjele kraljice, ovoga puta Kerske kraljice iz župe sv. Roka. Sljedećeg dana, 14. rujna, u katedrali-bazilici svete Terezije Avilske održana je i sveta misa kojom su djeca iz vrtića, subotički osnovci i srednjoškolci zazvali Duha Svetoga za početak nove školske i vjeronaučne godine. Ukoliko ste propustili neki od ova dva predivna događaja, pogledajte foto-reportažu na unutarnjim stranama Hrcka.

B. I.

Hrckovi detektivi

Krenuli smo u nove radne pobjede, pa i od Hrcka stižu novi zadaci. Kao ni do sada, neće biti previše teški, ali ćete se ipak morati malo potruditi kako bi ste na pitanja točno odgovorili. No, vrijedi se malo pomučiti, ako se zna da za to sljeduje nagrada. Većina vas krenula je u školu, ali imamo i mnogo malenih Hrckovaca, koji su pošli u vrtić. Pitanje u ovom broju odnosi se upravo na njih. Ono glasi: **»Kako se zove novi vrtić u kojem se provodi katolički odgoj na hrvatskom jeziku, a koji je ovog mjeseca otvoren u Aleksandrovu?«** Odgovor se naravno krije na jednoj od stranica podliska, pa na posao, mali detektivi!

Odgovor pošaljite na adresu: NIU »Hrvatska riječ«, Trg cara Jovana Nenada 15/II, s naznakom: Za »Hrckovog detektiva«.

Zaslužene darove dobit će 10 sretnih dobitnika!

Očekujem vaša pisma!

Hrcko

Kupon za Hrckove detektive!

Točan odgovor je: _____

Ime i prezime: _____

Škola i razred: _____

Adresa: _____

Mjesto: _____

Nagrađeni detektivi

E, ovoga puta nismo imali puno posla. Nije da se žalimo, ali smo sretniji i zadovoljniji kada više vas možemo nagraditi. Naime, nakon lipanjskog broja, stiglo nam je svega sedam kupona. Svi sadrže točne odgovore, mada, i da se potkrao koji pogrešan, svakako bi vas sve nagradili, jer ste mislili na svog Hrcka i pisali mu. Samo da podsjetimo, točan odgovor na pitanje iz prošlog broja glasi - **hrvatskim glagoljskim pismom**.

A dobitnici nagrade su:

1. Mina Šeremet, V., OŠ »Branko Radičević«, Šid
2. Ana Kujundžić, I. h, OŠ »Matko Vuković«, Subotica
3. Slaviša Kovač, VI., OŠ »Pionir«, Stari Žednik
4. Valentina Ostrogonac, I. a, OŠ »M. Gubec«, D. Tavankut
5. Milica Vuković, V. a, OŠ »M. Gubec«, D. Tavankut
6. Marija Milodanović, I. b, OŠ »Vladimir Nazor«, Đurđin
7. Zdravko Ostrogonac, III. a, OŠ »M. Gubec«, D. Tavankut

Nagrađenima od srca čestitam!

Hrcko

Održan VI. etno kamp Hrvatske čitaonice

Hrvatska čitaonica je i ove godine organizirala Etno kamp. Bio je po mišljenju većine najbolji do sada. Program je bio bogat, društvo također (bilo je oko 70 djece), a nisu izostala ni iznenađenja. Riječi nisu dovoljne da opišu sve događaje koje su ovogodišnji kampovci izdvojili za pamćenje. Stoga ćemo se

poslužiti i slikama, jer, kako kažu, jedna slika vrijedi tisuću riječi. Na sljedećim stranama pogledajte fotoreportažu, a ako želite i video snimku, potražite nas na Youtubeu.

VI. etno kamp održan je, kao i svi prethodni, posljednjeg tjedna u kolovozu - od 26. do 30.

08. Iako je vrijeme bilo veoma promjenljivo i često je padala kiša, naši kampovci nisu niti jednom pokisli. Naš dobri Bog je namjestio tako da se tijekom trajanja kampa razvedri, a kiša je padala prijepodne i navečer.

Zbog velikog broja prijavljenih, istodobno se održavalo pet kreativno-manualnih radionica. Izrađivali smo drveni nakit, bunare, ukrasne posudice od drvenih štipalica, cvjetne broševe, držač za boce od papirnatih slamčica, te ukrašavali daščice za sječenje u kuhinji. Svatko od nas prošao je nekoliko radionica.

Dok su tamburaši svirali, mi smo imali sat folklor. Naučili smo plesati Bunjevačko momačko kolo i Mazuljku. Nije nam baš svima odmah išlo, ali smo se ipak snašli.

U glazbenoj radionici smo svi sudjelovali. Naučivši ponešto o pjesniku i svećeniku Aleksi Kokiću, čiju 100. obljetnicu rođenja slavimo ove jeseni, zapjevali smo njegovu prvoobjavljenju pjesmu vrlo poučna naslova „Đače uči“, koju je uglazbio nastavnik iz Plavne Zvonimir Pelajić.

Dan za izlet bio je kao poručen, sunčan, bogat događajima i raznim delicijama. Posjetili smo salaš obitelji Pelhe u Maloj Bosni, točnije prije Male Bosne. Iako smo i tamo bili u obnovljenoj crkvi Presvetog Trojstva. Naš domaćin vlč. Dragan Muharem nam je svirao na orguljama, a mi smo pjevali. Svakako najuzbudljiviji detalj dana bio je prijevoz do crkve i nazad na salaš u velikoj traktorskoj prikolici. To se ne može riječima opisati. Zamislite sami.

TEMA BROJA

Jedna od najtraženijih radionica bila je svakako dramska. Mnogi su željeli glumiti, ali samo njih petnaestero je dobilo ulogu u predstavi „More“, koju je baš za ovu prigodu napisao Marjan Kiš. Vježbalo se svega tri dana, ali učinak je bio više nego zadovoljavajući, što je pljeskom i smijehom potvrdila publika na završnoj priredbi.

Posjetio nas je i Hrcko osobno, skupa s urednicom podliska „Hrcko“ Ivanom Petrekanić-Sič. Bilo je to veliko ugodno iznenađenje za nas. Čuvši da u dvorištu Hrvatske čitaonice boravi oko 70 djece koja uče o svojoj povijesti i baštini Hrvata u Vojvodini, odlučio je doći i počastiti nas. Donio je sa sobom sokove i čak 8 torti. Baš smo se pogostili.

Pjesma ima posebno mjesto u Etno kampu. Pjevali smo i s Anitom i Nikolom iz „Proroka“, koji su nas naučili dvije fantastične duhovne skladbe. Bilo je tu i plesnih koraka.

Četvrtog dana druženja u dvorištu Hrvatske čitaonice slavili smo i svetu misu. Nju je predvodio mladomisnik Vinko Cvijin, uz svećenike mons. dr. Andriju Anišića i vlč. Dragana Muharema.

Veselo je bilo na radionici modernog plesa. Koraci su bili veoma poticajni, te smo se dobro razdrмали. Naučili smo plesati „The Shimmie shake“.

Od prošle godine u Etno kamp je uvedena kuharska radionica. Stoga smo posjetili pekarnu „Micko“, gdje smo razvijali tijesto te pravili lakumice i slatke pletenice koje smo potom u slast pojeli. Kao pravi pekari bili smo svi od brašna.

Novina ove godine je bila i duhovna radionica. Najprije smo govorili o crkvi i euharistiji, a potom smo od PVC boca izrađivali prekrasne kaleže koje smo obojili i uresili cirkonima.

HRCKO

TEMA BROJA

Svaki dan imali smo užinu, a nekoliko puta i kuhani ručak, ali najviše smo se obradovali kada smo vidjeli tetu Jasnu Kujundžić, koja je uz pomoć svoje majke ispekla par stotina fanaka.

Hrvatska čitaonica je poznata po dobrim recitatorima. Oprobali smo se i u ovoj vještini. Recitirali smo svoje, ali i pjesme našeg jubilarca Alekse Kokića. Neki od nas su se predstavili u pričanju viceva.

Za organizaciju ovog kampa bila je zaslužna naša Bernadica Ivanković, predsjednica Hrvatske čitaonice. Ali ona nije mogla sama, imala je čitavu armiju volontera koji su joj pomagali svaki u svom području. S nama su bile učiteljice Biljana Vojnić Hajduk, Sanja Dulić, Danijela Romić i Tanja Dulić, knjižničarke informatrice Marijana Tenodi i Helena Omerović, potom Szilvia Tóth-Vásárhelyi, Nevena Mlinko, odgojiteljica Dajana Šimić, Ivana Kolar, Mirjana Ivanković, Emina Kujundžić, Biljana Mrđanov, Miljana Boić i Nenad Temunović, ali i uvijek spremna za posao baka Veronika Evetović, kao i Melita Bašić Palković, Ivona Francisković, pekar Branislav Borović, buduće odgojiteljice, brucošice Martina Stantić i Bernardica Vojnić Mijatov, nezaobilazni „Proroci“ Anita Kovač i Nikola Bašić, te naravno naša Katarina Čeliković. Veliko hvala svima!

Posljednji dan čekali smo goste. Priredili smo za njih prodajnu izložbu radova nastalih u Etno kampu, kao i završnu priredbu. Došli su nam oni najdraži, naši roditelji, majke, dide, braća i sestre, ali i oni koji su na bilo koji način potpomogli ovaj kamp. Sve nas je pozdravio Miloš Nikolić, član Gradskog vijeća zadužen za kulturu. Oni su i financijski potpomogli naše druženje, kao i Pokrajinsko tajništvo za obrazovanje, upravu i nacionalne zajednice. Imali smo i drugih sponzora. Svima od srca hvala!

Ako bismo jednom riječju trebali reći što nam je bilo najljepše u kampu, a da to ne bude riječ SVE, jednoglasno bismo rekli ZAJEDNIŠTVO. Lijepo nam je bilo, al' pomalo kratko. Voljeli bismo kad bi kamp trajao malo duže, možda cijeli dan, pa još i s noćenjem. To bi bio pun pogodak. Do nekog novog susreta, šaljemo vam svima etno pozdrave!

Čitaj, piši i crtaj... sudjeluj i ti

Školska godina je tek započela, a već su krenuli i razni natječaji. U ponudi su crtanje, pisanje literarnih uradaka, čitanje knjiga i popunjavanje on-line upitnika, dakle za svakoga po nešto ili, što da ne, i sve.

Likovni i literarni natječaj u povodu 100. obljetnice rođenja Alekse Kokića

»Ravnica i klasovi pjevaju«

Ove godine, točnije 14. listopada, obilježavamo 100. obljetnicu rođenja pjesnika Alekse Kokića. Stoga su Hrvatsko nacionalno vijeće, Zavod za kulturu vojvođanskih Hrvata i NIU »Hrvatska riječ« raspisali nagradni literarni i likovni natječaj za sve vas koji pohađate nastavu na hrvatskom jeziku ili predmet hrvatski jezik s elementima nacionalne kulture, kao i za učenike – članove hrvatskih udruga kulture u Vojvodini. Tema je "Ravnica i klasovi pjevaju".

Literarni radovi (pjesma, proza u obliku kratke priče ili sastavka) mogu biti pisani hrvatskim standardnim jezikom, te mjesnim hrvatskim govorima (bunjevačka i šokačka ikavica). Likovni radovi mogu biti rađeni u svim tehnikama, na formatima maksimalne veličine bloka 5. Radove je potrebno poslati na adresu: Preradovićeve 13, 24000 Subotica, a trebaju sadržavati sljedeće podatke: ime i prezime učenika, razred, naziv škole i mjesta, ime i prezime učitelja, nastavnika ili profesora (mentora).

Rok za predaju radova je **7. listopada 2013. godine.**

Autori najboljih radova bit će nagrađeni na svečanoj akademiji u povodu 100. obljetnice rođenja Alekse Kokića, 14. listopada 2013. godine, u Velikoj vijećnici Gradske kuće u Subotici.

Nacionalni kviz za poticanje čitanja

Knjižnice grada Zagreba

»Pročitaj tri dnevnika i pobijedi!«

Knjižnice Grada Zagreba su i ove jeseni organizirale Nacionalni kviz za poticanje čitanja za djecu i mladež diljem Hrvatske, kao i za hrvatsku djecu u susjednim zemljama. Naravno, Gradska knjižnica iz Subotice se osjetila pozvanom te požurila u provođenje ovog kviza i u Subotici. Uvjeti su isti, rokovi također, samo su druga pitanja i knjige koje treba pročitati.

Korak broj 1

„Pročitaj tri dnevnika i pobijedi!“ – već i sam naziv kviza objašnjava sve. Potrebno je pročitati tri dnevnika (prikaze knjiga možete pročitati u rubrici „Knjiga baš za mene“):

- Damir Mađarić: Kako smo od bankrota spasili mamu i tatu
- Sanja Polak: Pobuna Pauline P.
- Jeff Kinney: Gregov dnevnik – Rodrick rastura

Korak broj 2

Popuni on-line upitnik na <http://www.knjiznica.hr/kviz/>

Korak broj 3

Strpljivo očekuj izvlačenje nagrada.

Gradska
knjižnica
Subotica

Lako i jednostavno. Još nekoliko korisnih uputa. Kviz se može po volji rješavati sve dok ga ne zaključiš i odlučiš poslati. Potrebno je dobro se pripremiti i ispunjavati ga pažljivo, jer se kviz može poslati samo jedanput. Kviz se može poslati s bilo kojeg računala, no obavezno je navesti ime Gradske knjižnice iz Subotice, kako bi se moglo sudjelovati u izvlačenju. Upitnici u kojima nije navedeno ime knjižnice neće biti uključeni u proces izvlačenja pobjednika.

Rok za slanje upitnika je **25. listopada 2013.** Nagrađena dva učenika, sudionika Nacionalnog kviza u Subotici, putovat će u Zagreb na završnu svečanost i dodjelu nagrada koji se organiziraju 15. studenog 2013. godine, tijekom Sajma knjiga INTERLIBER u Zagrebu. Za ostale sudionike Gradska knjižnica iz Subotice pripremit će nekoliko utješnih nagrada.

Uključite se u ponuđene programe, a Hrcko će sve to medijski i otpratiti. Puno sreće vam želimo!

B. I.

.....
HRCKO

7

Još jedna generacija prvašića!!!

Hrcsko je i ove godine posjetio naše nove i najmlađe školarce, prvašiće na hrvatskom jeziku. Ovo je već dvanaesta generacija prvašića, doista vrijeme brzo prolazi. Nasmijani i radosni žure svaki dan do škole i kako nam je rekla Iva (jedna od prvašića), s nestrpljenjem očekuju drugi razred.

Fotografirali su se, te obećali da će biti marljivi u školi, a «Hrcka» «čitaju» još od vrtića.

OŠ «Ivan Milutinović», Mala Bosna:

S lijeva na desno: Katarina Lulić, Ana Marija Horvacki, Marijan Tikvicki i Martina Stantić.

Učiteljica: Marina Kovač.

B. I.

OŠ «Ivan Milutinović», Subotica:

Prvi red s lijeva na desno: Norbert Lako, Ana Rukavina, Terezija Sekereš, Lana Vojnić Hajduk, Alma Sadiku i Matija Ivković Ivandekić.

Drugi red s lijeva na desno: Luka Marjanušić, Anita Sudarević i Iva Kujundžić.

Učiteljica: Danijela Romić.

OŠ «Matko Vuković», Subotica:

S lijeva na desno: Aleksandar Vojnić Purčar, David Šarčević, Lucija Horvacki, Barbara Piuković, Andrija Mandić, Iva Molnar i David Mačković.

Učiteljica: Jelena Korponaić.

OŠ «Matija Gubec», Donji Tavankut:

S lijeva na desno: Martina Vuković, Ante Vuković, Dejna Šefer i Andrijana Cocek.

Učiteljica: Mirjana Perčić.

OŠ «Vladimir Nazor», Đurđin:

U prvom redu klupa sjede: Marija Stantić i Ružica Dulić.

U drugom redu klupa sjedi: Mladen Kovačević. Stoji: Luka Mrkaljević, učenik III. razreda. Učiteljica: Verica Farkaš.

Pravila dobrih odnosa, poštovanja i zajedništva

Svima nam je potrebno razumijevanje i poštovanje drugih. Iako smo zajedno, često ne opažamo druge. Možda smo ponekad grubo i zatvoreni jedni prema drugima.

Svi smo, međutim, pozvani živjeti zajedno. Da bismo u tome uspjeli, potrebno je poštovati neka pravila koja nam omogućuju zajednički život.

Deset pravila za dobre međusobne odnose i dobar rad u razrednoj zajednici:

Donna

Anđela

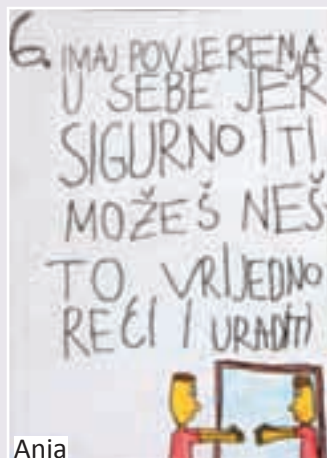
Claudia

Katarina

Valentina

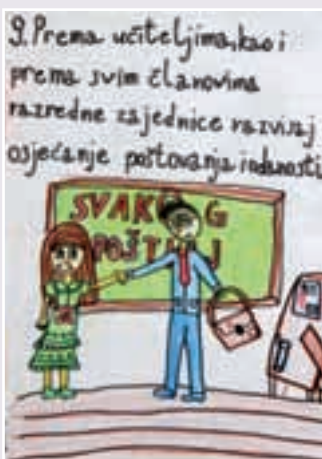
Anja

Ivan

Anamarija

Lea

Postoji i zlatno pravilo koje nas je naučio Isus. Želiš li ga upoznati, posloži sljedeće riječi po ispravnom redoslijedu:

što činite i vi njima želite Sve da čine vi ljudi vama.

Mnogo uspjeha, radosti i Božjeg blagoslova u novoj školskoj i vjeronaučnoj godini!

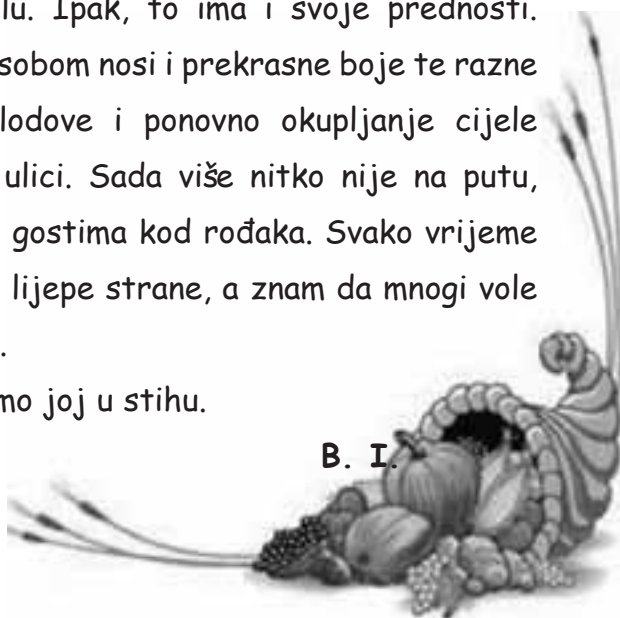
Svim srcem, vaša vjeroučiteljica Ana
(Crteži učenika OŠ »Matko Vuković«, Subotica)

Stigla nam je jesen...

Stigla nam je jesen, bogata i zlatna. Jedna od glavnih poveznica uz jesen jest početak nove školske godine. Pomirili smo se već s tom činjenicom da moramo u školu. Ipak, to ima i svoje prednosti. Jesen sa sobom nosi i prekrasne boje te razne ukusne plodove i ponovno okupljanje cijele ekipe na ulici. Sada više nitko nije na putu, moru ili u gostima kod rođaka. Svako vrijeme ima svoje lijepe strane, a znam da mnogi vole baš jesen.

Zapjevajmo joj u stihu.

B. I.

SVETA JESEN

Listovi se porječkali pred kraj ljetnih dana.
Tko će brže požutjeti? Tko će prije s grana?
S kojeg će lista prve poletjeti ptice?
Tko će od njih pozlatiti plodne oranice?

Jedan kaže: „Savijati ću osušene grane.“
Drugi listić: „Ugađati ću vjetru dok ne stane.“
Treći viknu: „Izdržati ću najhladnija jutra!“
Četvrti se otrgnuo na put već od sutra.

Prepirka je tako tekla sve do hladnih dana.
Sve se lišće raspršilo s pokislih grana.
Neki su čak dočekali i pahulje snijega,
a neki se zaletjeli do najvišeg brijega.

Promijenila zemlja boju... Pticama ni traga...
Na sve strane rastu rijeke i riznice blaga.
Ni prepirke više nema. Pokloniti se treba:
Sveta Jesen opet dijeli darove sa neba!

Natali Šarić

HRVATSKI JA VOLIM

«Dobro večer!, Dobro večer! ili Dobra večer!?»

Postoji jedan pozdrav, vrlo čest, kojim se oslovljavamo u večernjim satima. Tim pozdravom obično pozdravljamo starije ljude oko sebe. No, on se pojavljuje u trima oblicima: Dobro večer!, Dobro večer! i Dobra večer!. Možda vas ovo ponekad zbuni, pa ćemo vidjeti koja bi od ove tri inačice bila ispravna. S obzirom da se taj pozdrav sastoji od imenice «večer» koja je ženskoga roda, i pridjev koji stoji uz nju mora biti u ženskome rodu! Stoga je pogrešno pozdraviti s: Dobro večer! ili Dobro večer!, a pravilno: Dobra večer!

Premda se u hrvatskome jeziku imenica «veče» gdjekad javlja i u srednjem rodu, u standardnome se jeziku ne preporučuje njegova uporaba. Tako je pogrešno i: Dobro večer!, a pravilno: Dobra večer!.

Vladan Č.

HRCKO

KNJIGA BAŠ ZA MENE

»Pročitaj tri dnevnika I POBIJEDI!«

Kao što smo vas već informirali u ovom broju Hrčka, subotička Gradska knjižnica se i ove godine priključila Nacionalnom kvizu za poticanje čitanja koji Knjižnice Grada Zagreba organiziraju u povodu Mjeseca hrvatske knjige.

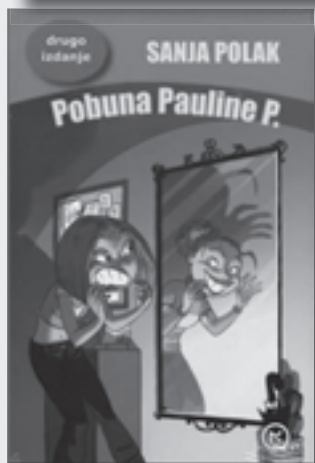
Poznate su vam sve propozicije i uvjeti sudjelovanja u kvizu, ali najbitnije je pročitati tražene naslove. Stoga vas želimo upoznati s ove tri knjige. Naravno, veoma kratko, tek da vas ponukamo da ih i pročitate.

Damir Mađarić: Kako smo od bankrota spasili mamu i tatu

«Roditeljima bi trebalo zabraniti da psuju. I da čine mnoge druge stvari, ali onda vjerojatno ne bi bili roditelji». Tako mudruje djevojčica Petra koja zajedno sa sestrom Jelenom i psom Lorijem vodi dnevničke zapise. Roman započinje dnevnikom psa-pisca koji nam pripovijeda o zgodama i peripetijama koje su pratile njegov dolazak u obitelj u kojoj nije podjednako željen od svih članova. Psa, naravno, žele djeca - djevojčice Jelena i Petra, dok se mama tome žestoko protivi. Tu je i kućni mačak Roko, u početku Lorijev suparnik koji izaziva revolt i ljubomoru, kasnije saveznik i prijatelj.

U romanu se pustolovna, fantastična i dijelom kriminalistička radnja odvija uzbudljivo kao na filmu, a tema je suvremena i više nego aktualna.

Sanja Polak: Pobuna Pauline P.

Paulina P. (inače ovo je nastavak serijala romana o Paulini P.) je krenula u osmi razred i nepovratno ušla u pubertet. Ona je razgovorljiva, puna ideja, snalažljiva i maštovita. Svoju životnu školu odraduje promatrajući kako se ponašaju njezini roditelji, prijatelji, bake, profesori ili susjedi. Gleda, sluša i razmišlja što joj se događa. Ponekad šuti i samo razmišlja o pobuni, a ponekad glasno i jasno daje do znanja da je pobuna na pomolu... Paulina P. je suvremeno dijete. Ima mobitel, i to najnoviji model, koristi se MSN-om, govori o HNOS-u i ide u šopinge u H&M u Graz. Ona nosi Benetton i to joj je izrazito važno, ide u City centar... Paulina P. uopće ne voli čitati, i to nerado i rijetko čini, kao i ostatak njezinih vršnjaka. Je li rješenje u tečaju brzog čitanja, u kritizerskom odbacivanju svega napisanoga ili u izbjegavanju knjižnica u širokom luku - ostavljamo vama da otkrijete u Pobuni Pauline P.

Jeff Kinney: Gregov dnevnik - Rodrick rastura

U ovom dnevniku, inače nastavku velikog hita "Gregov dnevnik", Greg se još uvijek pokušava provlačiti kroz tjeskoban školski život, svidjeti se curama, držati se podalje od školskog natjecanja za talente i, što je najvažnije, sačuvati svoju tajnu od očiju javnosti. Pred Gregom je nova školska godina nakon "prilično šugavog ljeta" i on jedva čeka izbrisati svako sjećanje na posljednja tri mjeseca, a osobito na jedan poseban događaj. No, loše mu se piše jer njegov stariji brat Rodrick zna sve o tom kobnom događaju, a tajne uvijek nekako uspiju procuriti u javnost, pogotovo kad je nečiji dnevnik u pitanju.

Bernadica Ivanković

HRCKO

Jesenske šetnje i čitanje u parku

„**B**og svima! Stiže jesen, počela škola. Eto, u životu je uvijek tako - nešto dobro, nešto loše. Volim jesen jako, jako. Nije više tako vruće i ne moram hodati u kratkim hlačama. Znam da ne shvaćate kako mogu gotovo cijelo ljeto provesti u dugim „farkama“, kao ni moja mama. Ali, da imate noge kao ja, shvatili biste i ne biste nikad predložili da odjenem nešto kratko, pogotovo ne suknju! Na svu sreću, sad je ugodnije - moje svijetle traperice, bijela košulja i tenisice su prava stvar! Ipak, ima i lošeg - ova škola nije mi baš trebala. Pa još ovi novi predmeti i nastavnici - uh! Ne znam kako ću uopće preživjeti ovaj peti razred...

Jedino me raduju šetnje. U školu idem poslije podne, pa sam prije podne sasvim sama, pošto mama i tata rade. S njima imam dogovor: ako su mi zadaće urađene i moja soba pospremljena, mogu raditi što hoću. S obzirom da me TV baš ne zanima, kao ni komp (jedina sam mislim na planetu osoba koja nema profil na „faceu!“), ostaju mi - knjige i šetnje. Najčešće ih kombiniram: uzmem neku knjigu koja mi je zanimljiva i pođem van. Mama se ne može ljutiti i grditi me, kad ionako uvijek govori kako ne trebam samo sjediti u sobi, već poći van i družiti se. Ona misli kako je jedini problem što nisam na zraku, s društvom, pa joj ne smeta što lutam. Mi živimo u stanu, pa nemamo dvorište. Oko zgrade su uvijek neke bakice kojima se uljudno javim, ali od njihove ljubaznosti se sklanjam. Nisu one loše, uopće ne! Samo, uvijek pitaju nešto kao: zašto sam sama, zar nemam prijateljicu, što to čitam, jesam li tužna ili možda zaljubljena... E, to me zbilja izivcira! Nisam zaljubljena, niti želim biti! Dosta mi je problema i bez toga. Zar danas čovjek (ok, teenagerica ☺) ne može živjeti i biti normalna, a da nema dečka i nije zaljubljena???? Ne mislim ništa loše o onima koji su zaljubljeni, čak volim čitati i pjesme i romane o ljubavi, ali meni to ne treba. Imam mamu i tatu, moju violinu, moje ribice u akvariju, moje knjige i moje

šetnje - to mi je dosta i zbilja nisam nesretna, iako sam često sama. Dobra strana svega je što imamo parkić u blizini zgrade. U vrijeme kad ja izađem (oko 11), gotovo je prazan. Mališani su po vrtićima, bebe već idu spavati, neki ručaju, a neki rade zadaće, jer su kasno ustali. Ja ustajem rano, prije mame i tate i kuham im kavu i spravljam meni „nesquik“. To je najbolji dio dana, jer i njih oraspoložim, a ja nisam sama, bar tada. Brzo doručkujem i sve obveze izvršim (osim danima kad imam glazbenu), pa imam vremena. Malo se počesljam i dotjeram (iako sam osamljenica, nisam osobenjakinja), pa žurno stubama van. Čujem ja usput zvuke u stanovima - onog Tina s drugog kata, što se vječito nešto raspravlja s braćom ili pušta glasno svoju skejtersku (groznu!) glazbu, osmašicu Anu s prvog, koja sluša „narodnjake“ (no comment!), malo (?!) nagluhog susjeda Blaška iz prizemlja, koji kroz otvoren prozor pozdravlja sve stanare i svakog nešto pita, sve zna, u sve se razumije i to jako glasno. Negdje zastanem malo prisluhnuti, tek da čujem neki glas, a da nije s televizije. Onda pokušam šmugnuti da me čika Blaško ne primijeti, ali koliko god se trudila, uvijek čujem: „Dobro jutro, Kristina! Ideš šetati malo do parka? Idi, idi, to je dobro za curicu poput tebe - trebaš na zraku biti, da nisi tako blijeda i slaba...“ Tu ga prekinem: „Dobro jutro i vama, susjede! Eto, idem malo van...“ On je toliko glasan da ga čuje cijeli ulaz, pa odmah

više nisam blijeda, jer se zacrvenim - ma, svi ga čuju, još ljudi drže otvorene prozore. Požurim, s knjigom u ruci, ispod moje breze (moja je, jer stiže i do mog prozora!), do moje klupe, sjednem što je udobnije moguće i čitam.

Što čitam? Ima li ikoga u parku u to vrijeme prije škole? Drugi put o tome - rekli su mi da s nekim dijelim stranu u „Hrcku“, pa da ne pretjeram s pričom... Voli vas Kristina!

Ranac na rame, skejt pod noge i vaaan!

„Hej, kompići, gdje ste? Ova laško je žasu! Tipe redraz, također! Dooosadnooooo! Mama mi kaže kako škola nije TV serija da me zabavlja, već da me uči. Ih, kao da ja to ne znam... Ipak, ne bih se bunio da se pojavi netko od likova iz serija koje gledam i održi nam koji sat. Kad me starci počnu kritizirati što sam pred TV-om toliko, kažem kako ja ne gledam te serije, već samo učim engleski, a za Discovery - skupljam znanja iz svih područja. Mama onda kaže kako pokraj znanja skupim i rublje, a tata kaže da provježbam i tijelo, uređujući svoj krevet, stol i pod naše sobe. Naravno, pokušam sve to izbjeći, ali kako sam ja srednji od nas trojice braće, sve se na meni „prelomilo“. Moj stariji brat Sven se uvijek izvlači kako ima puno za učiti (uskoro ću i ja početi isto), a mlađi Fran je, kao, mali i ništa ne može sam. Uh, kako me znaju razbjesniti obojica!!! Ipak, dobri su. Fran me nasmijava jer još ne izgovara točno sve riječi i pravi se velik poput nas, iako je vrtićki mališ, a od Svena (iako mu to nikad neću priznati i ako vi to pokušate, okusit ćete moju osvetu!), puno učim... Tako sam riješio slijediti njegov primjer: ostaviti izvrstan dojam na nastavnike odmah na početku petog razreda, pa da poslije mogu „odmarati“. Za sada, sve je ok - sve sam napravio za danas, pa idem van. Gricnuo sam nešto, složio sendvič za užinu. Sad ranac na rame, skejt u ruku i žurim na teren da se skejtam malo prije škole. See ya! Tin“

HRCKO

Kutija

Gasimo svjetlo! - odlučno je objavio tata svima u kući, značajna pogleda usmjerena prema Dunjinom krevetu. Znao je da ona voli svjetlo u sobi dok ne zaspi. Nije mu bilo jasno kako devetogodišnja djevojčica još uvijek vjeruje u neka bića koja se kriju u ormarima, u sjenama drveća, u nekim kutovima dvorišta. Gdje sve nije nalazila nepostojeće likove! Iako se u početku samo smiješio njezinim izmišljenim bićima, popustio je vidjevši njezine molećive i širom otvorene oči. Vjerovao je da će i ona, kao i sva druga djeca, prerasti svoje strahove.

Zvukovi noći su tako snažni, imaju neki poseban odjek u sobi. Dunja je često samo virila ispod pokrivača i čekala što će se dalje zbivati. U očekivanju tako željene noćne tišine gledala je ples sjena na zidu, čas vitkih i gustih, pa opet ogromnih poput zida. Sjene nikada nisu bile tihe, njih je pratilo čudno komešanje, fijukanje i grebanje. Poslušavši svoju baku, pozvala je ona i svoje anđele čuvar, molila ih da budu na krevetu, pokraj nje. U noćima kada su sjene kratko plesale svoj noćni ples, vjerovala je da anđeli čuvaju njezinu sobu od tih zagonetnih spodoba.

No, tata ove noći gasi svjetlo ne provjerivši Dunjinu sobu. A njezini nepozvani gosti počese svoj mračni ples ne samo po zidu, već im se pridruže zvuci iz ormara, a kroz prozor se provlačio dubok isprekidan glas. Svi su se urotili protiv nje. Da joj je samo doći u topao mamin krevet i uvući se u njezin meki zagrljaj! Do kreveta u roditeljskoj sobi, na drugom kraju kuće, bilo je više prepreka. Krajičkom oka gledala je prema vratima sobe i smišljala što joj je činiti. Ormar je na pola puta do izlaza, a prozor pokraj kreveta. Podignuvši glavu s dekom na glavi, pogledom zaokružujući dvorište u kojem je bilo tisuće mračnih sjena kod grmlja i cvijeća, na terasi, ali i na susjedovom zidu. Krenula bi ona prema izlazu, ali ormar opasno zaprijeti. Cviljenje je dolazilo iz donjeg dijela, pa joj se činilo da mora zatvoriti oči i začepiti uši. No, nije imala čime. Sjeti se tatina savjeta da broji u sebi dok ne zaspi. Nabroji trideset i pet cvjetova, njih je najviše voljela brojiti, ali borba između sjena i njezinog straha ne prestaje. Odjednom se uz zaglušnu buku otvori prozor, a Dunjin plač proširi se čitavom kućom. Dotrčase i mama i tata, zagrlje uplašenu i uplakanu Dunju, zatvore prozor i odvedu je u svoj krevet.

- To je samo vjetar, Dunjice, nemaš se čega bojati. On voli savijati grane drveća, udarati poluzatvorenim prozorima.

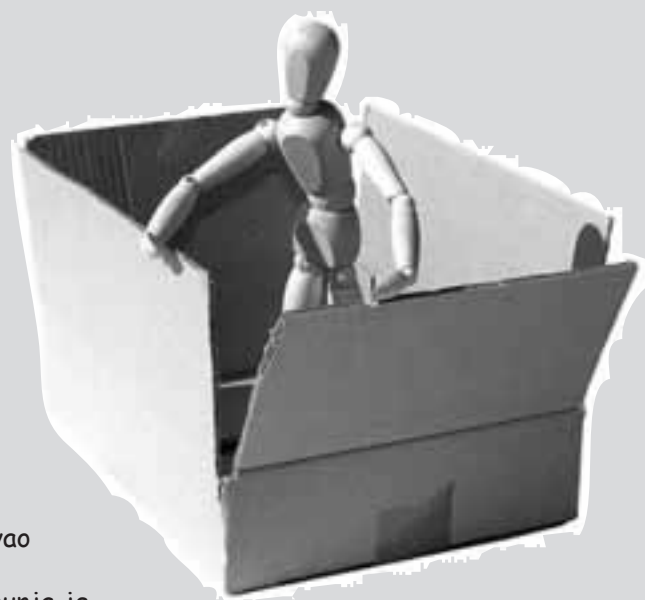
Hm, dobro, bio je to vjetar, drveće se savijalo, prozor je bio otvoren. Ali, što ćemo s drugim utvarama? Vidi mama da Dunja samo sluša, ali u sebi kao da im ne vjeruje.

- Strah je zapravo jedna varka. To se priroda igra s nama dok smo mali. Vidiš, Dunja - pokaže joj mama - ovdje imamo dvije kutije. U jednu svaku večer stavi strah i zatvori ga, a u drugu stavi svoju pobjedu kada se probudiš. Ako imaš više strahova, svakog posebno uguraj u kutiju i više neće izaći van.

Kutije su bile iste veličine. Stavila ih je na prozor kako bi sakrile prozorske sjene. Uzela je najprije strah od noćnih zvukova i gurnula ga u prvu kutiju, potom strah od pomahnitalih noćnih sjena, od ormara koji noću raste i nadima se, kreveta od čijeg ljuljanja dobiva morsku bolest i zatvorila ju ljepljivom trakom. Drugu kutiju je ostavila otvorenu. Ulazeći u krevet, činilo joj se da se vjetar nekuda sakrio jer nije bilo one škripajuće glazbe, a ni sjene se nisu saginjale. Tek blagi crteži na zidu umjesto živih stvorova. Čini se da kutija dobro čuva Dunjinu noćnu moru. Dok su misli prolazile glavom, očni kapci otežale i prekrije ih san. A cvjetovi šareni, glazba neka tiha i mirisi toplog kolača ispune svaki dio noćnog sna iz kojeg se ne bi voljela probuditi.

Ujutro je sunce prvo pokucalo na prozor. Kutija sa strahovima bila je puna. Ona druga je zijevala i molila još hrane. Dunja je tijekom dana donosila još svojih strahova od škole, ubacila je i strah od vožnje autom, stavila je strah od odgovaranja na satu... Ipak, u danima koji su uslijedili, bilo je sve manje strahova za kutiju te se ona počela smanjivati, a kutija pokraj je bila sve veća i veća. Ona se više nije bojala, svjetlo se noću moglo ugasi, smjela je pred svima recitirati, čak je sama pjevala, a nije imala ni mučninu tijekom vožnje. Nije teško pogoditi zašto je u Dunjinoj sobi, odmah uz njezin pisaći stol, samo jedna kutija, ukrašena srcima i mašnjama, puna samo pobjeda nad strahom i uspjeha.

Katarina Čeliković

Upoznajte «Anđelčice»...

Draga djeco!

Nova školska - vrtićka godina je počela, a s njom je rođen novi vrtić u srcu Aleksandrova - Šandora. Zove se «Marija Petković - Biser» i ima skupinu koja se zove ANĐELČIĆI. Skupina za sada broji osamnaestero djece, koji će rado upoznati i primiti još novih prijatelja. O skupini brinu dvije tete - Emina Kujundžić i Biljana Mrđanov, a teta Neda im pomaže oko higijene i hrane.

I ovaj vrtić je iznjedrila Marija Petković, odnosno sestre Kćeri milosrđa koje su dale prostor u kom sad borave djeca. U vrtiću se provodi katolički odgoj na hrvatskom jeziku, kao i Montessori metoda po kojoj se radi i u vrtiću Marija Petković Sunčica u Keru. Ova dva vrtića ostaju u sigurnoj povezanosti, jer ga čuvaju tri Marije - Marija Isusova majka, Marija Petković i Marija Montessori. Sva djeca koja su pohađala vrtić Marije Petković, kao i njihovi roditelji, znaju značaj jedinstva ove tri velike žene.

Kako »Anđelčići« žele svima otvoriti svoje srce i pokazati novu kuću u kojoj borave, pozivaju sve zainteresirane da dođu na blagoslov i svečano otvorenje vrtića u utorak, 24. rujna u 18 sati, u crkvu Marije majke Crkve u Aleksandrovu, gdje će biti sveta misa, a potom i druženje u vrtiću. Radujemo se vašem dolasku...

Igrokaz: Priča o Božjim darovima

Čitač: U glavnoj ulici u gradu bio je neobičan dućan. Na svjetlećoj je reklami pisalo: «BOŽJI DAROVI». Dijete uđe i vidi anđela za pultom. Na policama su bile kutije raznih boja.

Dijete: «Što se tu prodaje?»

Anđeo: «Svakakvoga blaga Božjega! Vidiš, žuta je puna ISKRENOSTI, zelena je puna NADE, u crvenoj je LJUBAV, u plavoj je VJERA, u narančastoj je OPRAŠTANJE, u bijeloj MIR, u ljubičastoj ZRTVA, a u tamno plavoj SPASENJE.

Dijete: «Ali koliko to košta?»

Anđeo: «To su Božji darovi, takvi darovi ne koštaju ništa!»

Dijete: «Baš fino. Onda mi daj 10 kg vjere, tonu ljubavi, nešto malo nade, bačvu opraštanja, i cijeli dućan mira.»

Čitač: Anđeo je počeo posluživati dijete. Za čas je napravio sitan paketić, kao djetetovo srce.

Anđeo: «Evo, izvoli.»

Dijete: «Kako to? Tako malo?»

Anđeo: «Naravno, u Božjem dućanu se ne prodaju gotovi plodovi, nego malo sjeme, koje treba njegovati. Idi u svijet i učini da narastu darovi koje ti je Bog dao.»

Čitač: U svakome od nas čuče klice Božjih darova. Nemojmo dopustiti da te klice propadnu. Nikada nije kasno početi zalijevati ih i uzgajati.

Svaki je dar zadaća i odgovornost. Budimo osjetljivi tamo gdje nas drugi trebaju i vjerujemo da će nam Duh Sveti podariti svoje darove u trenucima kad ih najviše budemo trebali.

Priradila: Marina Piuković

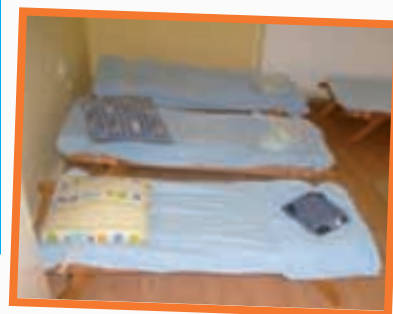
KUTIĆ ZA VRTIĆ

U garderobi se sami obuvamo

Ovakvu sobu niste još vidjeli, ovo je ATRIJ, mjesto za vjerske aktivnosti u vrtiću

Spavajte, sanjajte...

Vrijeme je za ručak, prije jela ću sklopiti ruke, i dragom Bogu kazati hvala...

Mjesto za higijenu

Ovo je naša radna soba

Pozdrav iz vrtića od ANĐELČIĆA !!!

ŠLING SRCA MOG...

Vi koji pratite ova moja sićanja na salaš i moje ditiinstvo koje sam na njem i oko njeg provela, znate da uvijek pripovidadam o lipim sićanjima. Ali, nije ilo brez soli, nije život bez boli – tako je kazivala moja majka.

Zato ću sad izdivanit štogod manje veselo i zasigrano, ali što ne bi minjala ni za što na svitu.

To je prva rupica na šlingu srca mog, prva suza moje duše, prva pouka o tome što je i kakva ljubav...

Moja majka je bila prilipa žena, prava Bunjevka! Tamne oči, lice bilo, konđa gusta, crna, meka, mirisna. Volila se majka dotirat. Kad je ona stala prid ogledalo (ova krasna slika naše vrsne slamarke Jozefe Skenderović me tako podsća na nju!), i samo ogledalo se zazlatilo i nasmišilo! Nije se majka morala namišćat, pozirat ko kake manekenke – lipća je bila od svake glumice, ma – ko kraljica! Ista moja mama, koja je bila i ostala – bome najlipća na svitu! Kako sam bila sritna i potajice se nadala da ću i ja postat taka lipa jedared... Sve me nika žalost obuzela kad je majka pokrila glavu maramom, iako je bila fajn lipa svaka majkina marama! Al tako su i marame mrišile na nju, pa sam ih ipak volila.

Sićam se vrlo dobro: bila sam mala, majka me čuvala. Baš je peglala ruva. Uvik sam se bojala pomalo njeve pegle. Teška, gvozdена stvar puna vrilog žara izgledala mi ko da ima strašne vatrene oči. Cigurno je moj stra još većma pojaćalo svako majkino i mamino glasno i oštro «PEČ!» kad sam se približila pegli. Eh! Al kad bi mi dica malo češće slušali starije, tušta tog bi bilo drugačije! Taman sam se ja provukla nuz zid do druge strane astala da bolje vidim maramu, kad dotaknem vrilu peglu i vri-snem. Majka odskoči od straha, trgne peglu i odgurne je dalje, uzme me u narućje: «Da vidim!» Ja plaćem – bome je peklo! Majka me tješi: «Čedo majkino, kazla sam da paziš... Ljubi majka prstić, ljubi stored!» Nije to bilo tako opasno, al majka ko majka – istukla bi peglu da mož! Peglu? Tek tad smo pogledali di je pegla. U onim

momentu, majka nije ni gledala di je meće, samo da je od mene sklo-ni. Peglom malko dotakla maramu, a ona – počela se pušit i skoro gorit. Majka me nježno spustila iz krila i uzela požutjelu maramu od prilipe šarene svile. Čula sam kako šapuće: «Ta mi je bila prva kad sam se udala...» Počela sam sad tek pravo plakat! Zalud

fotografija: Snežana Vujković Lamić

«Bunjevka pred ogledalom», 1995. slama, djelo Jozefe Skenderović

me majka milovala, jecala sam i ridala: ja sam kriva zbog uništene uspomene. Kad je majka svatila zašto tako gorko plaćem, uzela je maramu u ruku i stavila je prid mene: «Mila unučice moja, ova marama mi je zdravo lipa i tušta srcu draga, al je ona ipak samo – marama. Rondal!» Skoro prezrivo je odbacila prekrasnu maramu. «Al ti? Ti si mi u srcu samom, dite milo. Dite mog diteta, srce mog srca. Majki će srce puknit ako ne pristaneš plakat zbog ronđe, evo oma sad!» Suze su u čas stale. «Voliš me, majko? Ne srdiš se na mene?» zavukla sam joj se u bili vrat. Nimo me je zagrlila. Ni rić mi nije tribala. Čak i tako mala, razumila sam. To je ljubav...

Kad sam porasla, a majka umrla, međ njenim ruvom, koje je meni naminila, našla sam tu nagoritu maramu. I ljubav i bol su se mišale. Al ljubav je od sveg jaća – to me majka naučila. Tu maramu ću dovika čuvat! Kad idem majki na grob, skupim kosu i povežem je tom maramom. Majka mi se u Nebu smiješi...

Vesna Huska

HRCKO

Tko je gladan? Danas kuhamo: Đuveč (đuved)

OPIS: Đuveč je tursko, bosansko, bugarsko, hrvatsko, makedonsko i srbijansko jelo. Svi ga vole! :) To je u pećnici pečeno jelo od mesa i pirjanog (dinstanog) povrća. Radi se od mesa, maslina, rajčice, gljiva, riže, luka i začina, a služi se uz «balkansku miješanu salatu» od prženog patlidžana, paprike, češnjaka, rajčice i octa.

NAJBOLJA OSOBINA JELA: Đuveč je jedno od onih jela u koja stavljate od svega po malo i na kraju ispadne puno. Dakle - tko kuha, bira sastojke! Možeš poneko povrće dodati, poneko izostaviti.

MESO: U đuveč (ili «đuved», kako ga negdje zovu) može ići piletina, svinjetina, janjetina, govedina ili čak riba, a može biti i bez mesa.

POVRĆE: Neophodni su luk, rajčica, paprika, tikvice, patlidžan, a po volji - grašak, krumpir, mrkva i drugo. Jelu okus daju paprika i različito bilje, a može se peći u tavi ili u pećnici.

IME: Ime jelu dolazi od riječi đuveč (güveç), što je turska riječ za zemljanu zdjelu u kojoj se ovo jelo tradicijski spravlja.

SLIČNOSTI I RAZLIKE: Slično poznatom francuskom jelu ratatouille, a giouvetsi je grčko jelo čije ime ima isto podrijetlo, ali je prilično različito.

SASTOJCI: 600 g mesa (po izboru), 100 g suhe slaninice, 150 g suhe kobasice, 2 glavice luka, šaka riže, 4 krumpira, veza peršina, začini, ulje, sol, biber, 1 kg smrznutog povrća (patlidžan, mrkva, grašak, paprika, rajčica).

PRIPREMA:

1. Izrežite meso na kockice, slaninu na trake, kobasicu na kolutove. Isjeckajte luk. Ogulite i izrežite krumpir na male kocke.
2. Zagrijte ulje i na njemu pirjajte luk, a zatim i slaninu i kobasicu. Dodajte meso, ulijte 1,5 dl vode i dodajte začine (npr. origano, ružmarin). Kuhajte kratko na laganoj vatri.
3. Dodajte krumpir i rižu. Nastavite kuhati. Dodajte povrće, zatim peršin, sol i biber. Ulijte vode da pokrije sve sastojke i kuhajte.
4. Stavite smjesu u prethodno ugrišanu pećnicu (200 stupnjeva) u posudi s poklopcem i pecite 30 minuta. Skinite poklopac i pecite još 20 minuta. Poslužite toplo.

VRIJEDI ISPROBATI: Đuveč bez mesa dobro ide uz roštilj.

SAVJET: Ako nemate smrznuto povrće, pripremite ga na početku, kako vam jelo zbog čišćenja i rezanja povrća ne bi zagorjelo.

SAVJET+: Ne pretjerujte sa začinima - ni s količinom, niti s vrstom: dodati ponešto možete, oduzeti nikako.

SAVJET++: Koristite kuhinjsku rukavicu pri rukovanju pećnicom - opekline znaju pokvariti tek. Pažljivo rukujte noževima. Dasku na kojoj režete meso odmah operite.

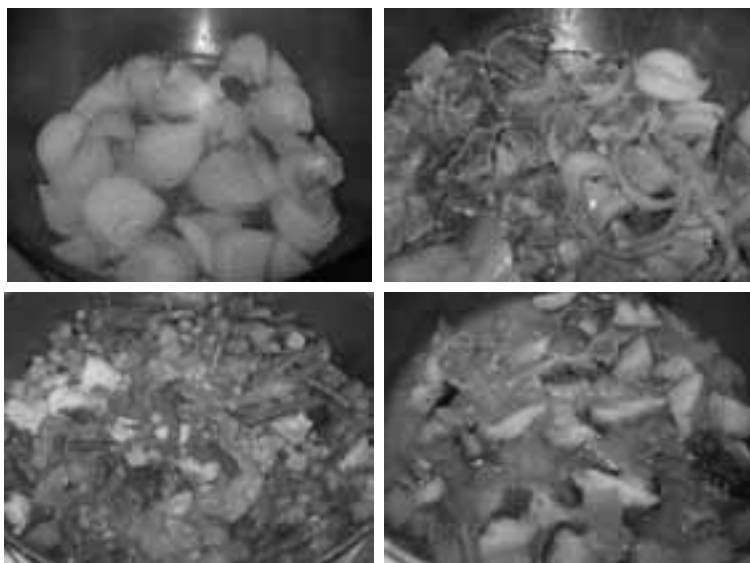
SAVJET+++: Dok se jelo kuha, a vi ga povremeno miješate i kušate, uživajte u omiljenoj glazbi, ali usput i operite suđe koje ste koristili i - postavite stol.

PIĆE: Tati i mami poslužite pola čaše vina koje vole, a vi popijte negazirani sok (za ovako zdravo jelo izvrsnog okusa i mirisa, prosto je šteta sve to «spržiti» gaziranim napitkom).

DESERT: Sladoled (po izboru).

VAŽNO: Đuveč treba često pripremati (i naravno - jesti, pošto je vrlo zdrav i hranljiv), jer tek mnogobrojnim isprobavanjem dolazite do onog najboljeg đuveča, baš po vašem ukusu! Dobar tek!

Vesna Huska

Recepta za ovo popularno jelo je puno i prilično su različiti, a za vas - za prvo kuhanje đuveča - izabrali smo najjednostavniji!

Glumu obožavam od kad znam za sebe

Jedanaestogodišnji Ivan Krstin iz Sonte učenik je 5. razreda OŠ «Ivan Goran Kovačić». Odlikaš, uvijek nasmijan, vrlo rječit, veliki šeret, na školskim priredbama je sudjelovao u dosta kratkih, komičnih igrokaza, a od ljetos je i član dramske sekcije odraslih Kulturno-prosvjetne zajednice Hrvata «Šokadija». Maštovit po naravi, sebe i u budućnosti vidi kao glumca. S iskrenim smiješkom i vedrim pogledom rado se odazvao i na razgovor za «Hrcka».

Učenik si 5. razreda u OŠ «Ivan Goran Kovačić». Kako je na tebe djelovala ova promjena?

Ovo mi je sve malo neobično. Kroz prethodne četiri godine naviknuo sam se na jednu učiteljicu i jednu učionicu. Sada imamo predmetne nastavnike i za svaki sat mijenjamo kabinet, pa nam dio odmora prođe u premještanju. No, polagano se navikavam, a novi predmeti, bar sudeći po početku, mislim da će mi biti zanimljivi.

U školi kao izborni predmet učiš hrvatski jezik s elementima nacionalne kulture. Kako se snalaziš u ovom govoru?

Meni hrvatski jezik nije bio nepoznat ni prije škole. Imamo dosta rodbine u Hrvatskoj, pa se često međusobno posjećujemo. U kući najviše gledamo hrvatske TV kanale, a sa svojom bakom ili prabakom u crkvu idem od kad znam za sebe. Kad tome dodam ono čemu nas je naučila učiteljica Kata Tadijan, mislim da se za svoju dob vrlo solidno služim hrvatskim jezikom, a kroz ove četiri godine na zanimljiv način smo naučili puno toga o nacionalnoj kulturi i povijesti.

Poput svih koji uče hrvatski jezik, dobivaš podlistak «Hrvatske riječi» Hrcko. Kako se ovaj list sviđa tebi i tvojim prijateljima? Svi kažemo kako je «Hrcko» šampion. Kako su djed i baka dugogodišnji čitatelji «Hrvatske riječi», «Hrcka» sam «upoznao» od prvoga

broja. Prelistavao sam ga do besvijesti, a baku sam tjerao da mi čita sve, od prve do posljednje strane. Mogu se pohvaliti da sam latinicu naučio uz moje omiljene novine puno prije nego u školi.

Koje su ti omiljene strane u «Hrcku»?

Volim čitati sve što se objavi, ali uvijek prvo otvaram stranu posvećenu filmu. Ta me strana vodi u čarobni svijet mašte, jer obožavam glumu. U odjelu najčešće skupa rješavamo osmosmjerke, a volim čitati i priloge o zanimljivim vršnjacima. Sada jedva čekam novi broj, jer mi je ljetna stanka bila preduga i baš sam ga se zaželio.

Član si KPZH «Šokadija», od malih nogu si u dječjoj folklornoj sekciji, a odnedavno si i u dramskoj sekciji. Koliko te roditelji podržavaju u tome?

Kako sam već rekao, glumu obožavam. I «Šokadija» mi je u srcu, rođeni smo iste godine. Moj djed je bio osnivač udruge, pa je i mene učlanio od prvog dana postojanja. Plesao sam u dječjoj folklornoj sekciji, volim se odijevati u šokačku narodnu nošnju, a mojoj sreći nije bilo kraja kad me je djed ljetos obavijestio da me redatelj poziva u glumačku ekipu među odrasle, koje sam

često gledao na nastupima i probama. Za mene su bili poput nekih božanstava i često sam sanjao da sam i ja među njima na pozornici. Eto, sada se taj moj san ostvaruje, a volim se družiti s glumcima koje sam do sada samo gledao. Redatelj nam je prilično strog, a najviše se volim družiti s čika Robikom, on uvijek ima neku zanimljivu priču ili vic za nas.

Razmišljaš li već sada o budućnosti i kako je za sebe vidiš?

Pa, mislim kako je za to još uvijek rano, neko konkretno zanimanje još nisam odabrao. Jedina moja sadašnja želja je da se cijeloga života bavim glumom.

Razgovor vodio: Ivan Andrašić

INTERESANTNO JE ZNATI

- Neki dinosauri su bili mali kao kokoši.
- Džinovski afrički cvrčak obožava jesti ljudsku kosu.
- Nožne kosti slijepog miša su tako tanke, da zbog toga ne može hodati.
- Fizički je nemoguće da svinja podigne glavu i pogleda u nebo.

- Crv ima 5 srca.
- Patka ima tri očna kapka.
- Puž može spavati 3 godine odjednom.
- Plavi kit je najveća životinja na Zemlji.

- Najveća ptica letačica je albatros.
- Pčela umire ako ubode čovjeka.
- Slonu velike uši služe za rashlađivanje, ima preko 100.000 mišića u surli, a ni jednu kost.

HRCKO

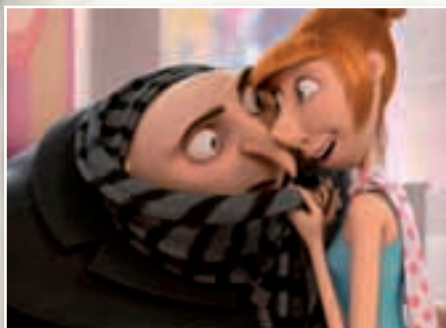
KINOMANIA

Čuvari šume: Tajanstveni svijet

Animirana avanturistička priča o borbi dobra i zla koja se odvija duboko u jednoj šumi. Djevojčica se nađe u dubokoj šumi, na mjestu gdje se sile dobra (koje održavaju prirodni svijet na životu) bore protiv sila zla (koje ga žele uništiti). Povezuje se sa skupinom neobičnih likova kako bi spasila njihov, ali i naš svijet!

Gru na supertajnom zadatku

Gru je napustio život vrhunskog kriminala kako bi odgojio Maru, Editu i Anju. Međutim, dok se prilagođava obiteljskom životu u predgrađu, supertajna orga-

nizacija za borbu protiv zla na globalnoj razini odjednom se pojavljuje pred njegovim vratima. Gru i njegova nova partnerica Lucy trebaju otkriti tko je odgovoran za spektakularni zločin i privesti ga pravdi.

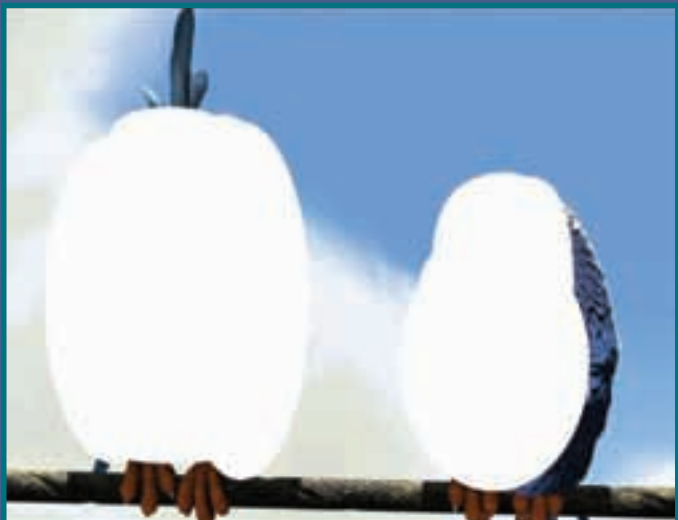
Štrumpfovi 2

U ovom nastavku zli čarobnjak Gargamel kreira dvoje zločestih likova nalik Štrumpfovima i planira s njima ostvariti svoj novi zlobni plan. Ali, nakon što otkrije da će mu u njegovoj nakani biti potreban pravi Štrumpf (i to nitko drugi nego Štrumpfeta). Gargamel ju otima i dovodi u Pariz gdje je već zadobio povjerenje milijuna ljudi kao najveći svjetski čarobnjak. Papa Štrumpf, Trapavi, Mrgud i Licko se moraju vratiti u naš svijet kako bi spasili Štrumpfetu!

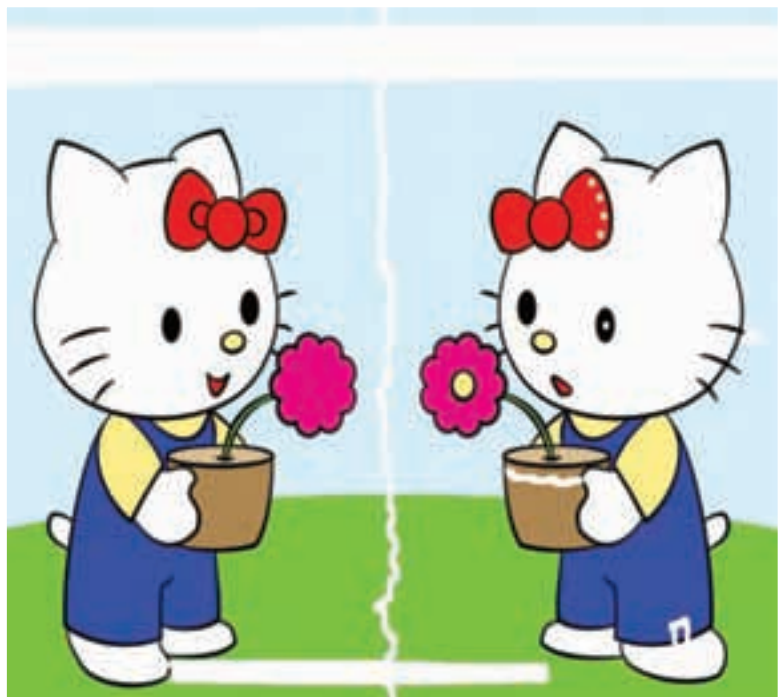

Priradio: Z. Sić

1. Promatrajući gornju sliku, na donjoj docrtaj i obojaj ono što nedostaje:

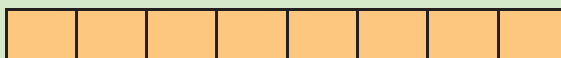
2. Pronađi deset razlika između dvije slike:

3. U osam smjerova pronadi i precrtaj sljedeće riječi: muzej, maska, olovka, otisak, paleta, papir, pastel, ritam, slikar, sjena, ugljen, tuš, gvaš, detalj, truba, ton, ples, kolo, žito, zub, žaba, zid. Preostala slova dat će konačno rješenje - naziv prostorije u školi gdje se održava nastava. Upiši ga u kvadratiće ispod osmosmjerke.

S	T	D	R	O	L	O	K	R	P
N	E	R	I	A	U	Č	I	Š	A
N	E	L	U	Z	K	T	I	A	S
O	O	LJ	P	B	A	I	N	V	T
T	LJ	A	G	M	A		L	G	E
A	A	B	I	U	A	P	B	S	L
N	T	A	C	K	A	R	U	Š	J
E	E	Ž	V	L	I	K	Z	U	E
J	D	O	E	P	A		S	T	Z
S	L	T	A	O	T	I	Ž	A	U
O	A	P	K	A	S	I	T	O	M

4. Riješite križaljku prema ponuđenim slikama i u označenim poljima dobit ćete konačno rješenje. Riječ je o osobi koja poučava djecu u školi i prenosi im znanja i vještine.

2.

1.

5.

7.

4.

9.

6.

3.

8.

5. Pomnoži brojeve u označenim poljima i saznat ćeš kojom ih bojom trebaš obojiti.

Z. Sič

= 12

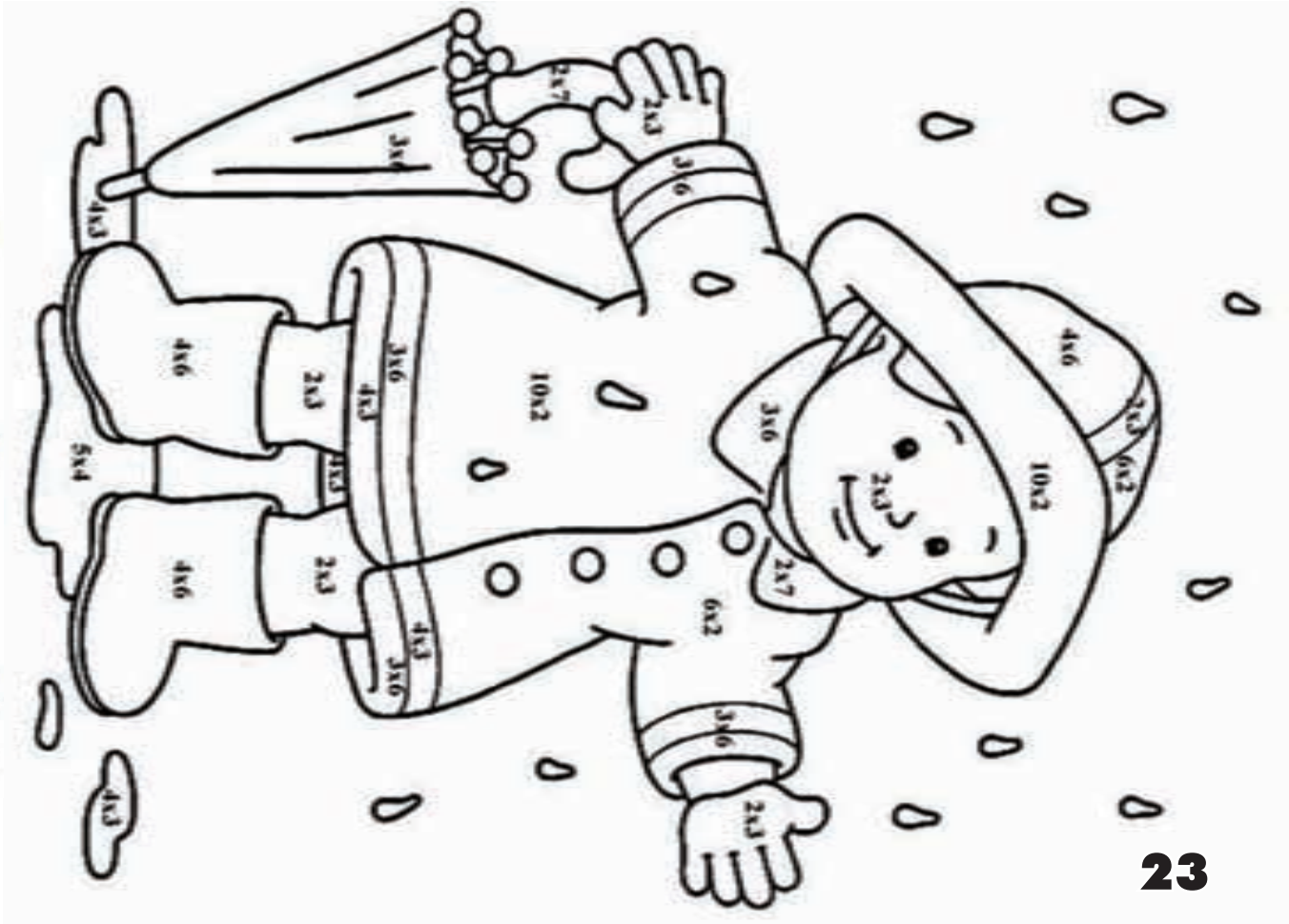
= 6

= 18

= 14

= 24

= 20

23

u čast 100. obljetnice rođenja
pjesnika Alekse Kokića

Hrvatsko nacionalno vijeće,
Zavod za kulturu vojvođanskih Hrvata i
Novinsko izdavačka ustanova „Hrvatska riječ“

raspisuju nagradni literarni i likovni

N A T J E Č A J

za učenike osnovnih i srednjih škola koji pohađaju nastavu
na hrvatskom jeziku ili predmet Hrvatski jezik s elementima nacionalne kulture,
kao i za učenike – članove hrvatskih udruga kulture u Vojvodini

n a t e m u

Ravnica i klasovi pjevaju

*Ravnica miše
blagim
jesenskim vjetrom
duge su njive
opet uzorane.
Sjeme zlatnog
žita
pada ko tiha
proljetna kiša
u brazde mekane
i cme,
u brazde obasjane...*

A. Kokić

Autori najboljih radova bit će nagrađeni na svečanoj akademiji
u povodu 100. obljetnice rođenja Alekse Kokića,
14. listopada 2013. godine u Velikoj vijećnici Gradske kuće u Subotici.

Radove na standardnom hrvatskom jeziku
ili bunjevačkoj i šokačkoj ikavici dostaviti na adresu:
Hrvatsko nacionalno vijeće,
Preradovićeva 13, 24000 Subotica
Rok za predaju radova je 7. listopada 2013. godine

